

[Anne Birgitte Lundholt]

betyde en merudgift for statskassen på 7 mia. kr. Så galt går det vel ikke, men selv det halve må vel også få regeringen til at ryste på hånden. Det er rystende, at regeringen har nægtet at tage stilling til disse ting.

Forleden besøgte jeg en virksomhed i statsministerens og min fælles valgkreds, en stor og veldrevet virksomhed med rigtig mange ansatte, faktisk flere hundrede, i rigtige vaskeægte job. Virksomhedens nervecenter, der beskæftiger ca. fem specialiserede nøglemedarbejdere, havde modtaget meddelelse om, at to ville søge orlov straks i det nye år. Det var rent ud sagt en katastrofe for denne veldrevne virksomhed og medfører kun én ting, nemlig at aktiviteten i virksomhedens danske afdeling begrænses.

Der er god grund til at se på, hvorledes et alternativ til regeringens politik kan se ud til glæde for den danske befolkning, til glæde for de arbejdsløse.

Hvis vi kigger på statens budget, så er det jo groft sagt – jeg ved godt, at der er nogle afvigelser på nogle få procent – således, at statens udgifter er skruet sammen af ca. ¼ til renter på gammel gæld, og det kan vi jo ikke røre noget ved andet end at få nedbragt gælden, lidt over halvdelen går til overførselsindkomster og ca. ¼ til hele resten inklusive de statsansatte. Derfor er det klart, at skal vi virkelig reducere omkostningerne, samtidig med at vi fastholder et højt socialt niveau, kan der kun fokuseres på to elementer: Arbejdsløsheden skal nedbringes ved hjælp af flere job i den private sektor, så udgifterne – herunder dagpengeudgifterne – fjernes fra den statslige sektor, og gælden skal nedbringes. Og besparelsen skal vel at mærke anvendes til skattesænkninger. Jeg kan se, at finansministeren slår det efter; jeg ved godt, hvor meget det drejer sig om, men det er for at kunne illustrere det med en lagkage.

Forudsætningerne for, at der kan gøres noget effektivt, er, at der er orden i økonomien, og den orden brugte de borgerlige regeringer mere end 10 år på at genskabe – i øvrigt i et glimrende samarbejde med 3 af de 4 nuværende regeringspartier – efter de katastrofale år med socialdemokratiske forsøg, der som bekendt endte ved afgrundens rand. Derfor er det ekstra ærgerligt at se, at den nuværende regering sætter hele dette resultat ind på en satsning, der mest af alt ligner den, som en spiller i

et kasino foretager: høj indsats og ringe gevinstchance. Kasinoet er altid den sikre vinder.

Det Konservative Folkeparti mener, at de danske økonomiske investeringer skal gå en anden vej, nemlig den sikre vej til at få Danmark på ret kurs igen, og når økonomien er i orden – som den trods alt stadig er – ligger mulighederne lige for. Nu skal der satses på frembringelse af job i den private sektor, uden at der sker massefyringer i det offentlige, og på en nedbringelse af gælden, og det var lige præcis det resultat, vores ændringsforslag ville have givet i forhold til regeringens forslag. Regeringen har selv underbygget dette, bl.a. i sin erhvervsreddegørelse, hvor man har analyseret beskæftigelsessituationen. Man har bl.a. set på potentialet for job i den private sektor og har fundet frem til servicesektoren, og det var netop derfor, vi også sammen med regeringen og med opbakning i regeringens egne analyser satsede på, at ganske almindelige mennesker igen skulle begynde at bruge servicefunktionerne. De skulle kunne betale en servicefunktion, dvs. købe en funktion, uden at lønudgiften i forvejen var beskattet på højeste niveau.

De øvrige forslag, der blev forkastet i går af regeringspartierne, ville samlet set have medført – også efter regeringens egne beregninger – at underskuddet ville blive formindsket ganske væsentligt; men det ønskede regeringen overhovedet ikke at gå i forhandlinger om. Logikken er svær at finde, men befolkningen kan jo dømme.

Men nu er regeringens forslag til finanslov her, og det er en kendsgerning, at forslaget indhold er godkendt af et flertal i Folketinget. Så når alt dette er sagt, erkender Det Konservative Folkeparti også, at en finanslov er udtryk for en gennemførelse af de love og beslutninger, der er flertal for i Folketinget; men derfor er finansloven i sig selv ikke udtryk for de holdninger og ønsker, man kunne have om en anden sammensætning af statens budget.

Det Konservative Folkeparti er bestemt ikke enig i det totale indhold af finansloven, hvilket afstemningerne om ændringsforslagene i går også viste, og vi føler os på ingen måde forpligtede af dens indhold i det arbejdsår, der nu kommer. Men Det Konservative Folkeparti erkender, at som loven ser ud nu, er den udtryk for, hvad et flertal i dette Ting er enige om, og